

על חוקי התחבורה, אבל התבייש לשאול

אנשים

אמנות, ותיאטרון. כעת הוא החליט להצטרף גם לחוג לי קולנוע וטלוויזיה שהוקם ב-אוניברסיטה.

בהופעה של דוגמניות תאילנדיות שהציגו ביריד ה-מזרח אופנה תאית, הופתעו כמה מהצופים לגלות כי אחת הדוגמניות אינה אלא הדוגמנית הישראלית סמדר רורר. מס-תבר שלמארגני התצוגה חס-רה דוגמנית תאית אחת שחל-תה לפני הנסיעה. בליט ברירה בחרו בסמדר אחרי שהחליטו כי מבין כל הדוגמניות היש-ראליות היא הדומה ביותר ל-תאילנדית. ההבדל היחיד: סמ-דר היתה גבוהה בכ-10 ס"מ מ-שאר הדוגמניות התאילנדיות.

בהקלטה הטלוויזיונית של מיפגש פולקלור בינלאומי שנערך בתיאטרון הירושלמי, ביוזמת המחלקה לשיחוף פעור לה בינלאומי במשרד החוץ, ב-הפקתו הטלוויזיונית של "א-לון גויטיין" ביקש הבמאי צבי דורנר מזמרת קוריאנית, שדיברה אנגלית מגומגמת, ל-תרגם את הוראותיו לאלוף קא-רטה יפאני. היא עשתה זאת בסמיני הכתב הסיני, שהוא אמצעי התיקשורת המשותף ה-יחיד לעמי אסיה. באותה הק-לטה פנה גויטיין לאחד המש-תתפים הניגרים וביקש שמש-י לחתו תשיר שיר בשפת ני-

דליה ואברהם בן-ארצי

בדושינגטון, יצחק רבין, בחתונתם, שנערכה בשבוע שעבר בביתו של השגריר שבצהלה. את טקס החתונה ערך הרב הראשי לחלאבי, שלמה גורן, ובין האורחים נאחה צמרת המדינה. בלט בהיעדרו בחגיגה מעבירו של רבין, שריחוף אבא אבן. לעומתו קפץ שריהב"י שחון משה דיין, למיספר רגעים, כדי לברך את הזוג הצעיר, והסתלק.

דריה הלפרן

הכוכבת היהודיה של "נקודת זברים" קי, סרטו האמריקאי של במאי הקולנוע נוע האיתליק אנטוניוני (במרכז), נישאה לפני שבועיים לשחקן הקולנוע נוע האמריקאי דניס ("אדם בעקבות גורלו") הופר, בחתונה יהודית, שנערכה במרומי גיבעה המשקיפה על מיפרץ טאן-פרנצ'סקו. המיוחד שבחתונה: מוסיקה תימנית, שהוקלטה במיוחד עבור החתונה, והעובדה שבתום הטקס רקדו החתן והכלה, יחד עם 55 אורחיהם, הורה לפי מנגינת "הבה נגילה", שעובדה לגיטרה ולתופי קונגו.

גריה. השיב הניגרי: "באיזה יש לנו 250 שפות." לבסוף הו-צע לשיר את ההמנון הניגרי. אלא שאו שרו אותו באנגלית.

רבה הראשי של תל-אביב, הרב שלמה גורן, הי-סס רבות לפני שנתן הסכמתו להיות גיבורה של אחת המוכי-ניות הטלוויזיה חיים שכאה. נראה שחשש מתגובות החוגים הדתיים. אולם לבסוף לא כול-היה גורן לעמוד בפני הפיתוי. בשבוע שעבר הסתיימה הק-לטת התוכנית בהשתתפותו.

פחתו בגריניץ' וילג' בניו-יורק, עבר זמנים קשים. עד שבעזרת חבריו הוחזר לארץ. חבריו גם סידרו לו עבודה כמנהל ה-אכסניה שהוקמה בעין-גדי. לא מכבר נערכה לכבודו באכסניה מסיבה, שכמותה, כך מספרים, לא נערכה עוד מתקופת ה-מנדט.

הזמר שלמה ארצי עובר עתה את האוניברסיטה לרוחב. ארצי למד עד כה ב-שלושה חוגים באוניברסיטת תל-אביב: משפטים, תולדות ה-

זכרונות ילדות העלה השבוע הצייר מנחם גפן, שבא לתקופת נופש לארץ, אחרי שהרומן הממושך שלו עם דליה לביא הגיע ל-סימום. גפן, יליד קריית-חיים, נזכר כי בעת שהיה הניך ב-תנועת הנוער העובד, היתה מדריכתו לא אחרת מאשר חנה פנש, חברת קיבוץ קי-סריה שהוצאה להורג ע"י ה-נאצים. אחרי שצנחה בתקופת מלחמת העולם השניה בהונ-גריה. גפן נזכר אף במתנה שהעניקה לו חנה בעת שהיה כבן 12 - רפרודוקציה קטנה של המונה ליזה.

את חברי ועדת-הכספים של הכנסת, שאין בה כל ייצוג לסייעות הקטנות, המשיל ח"כ גח"ל ד"ר יוחנן באדר ל-זכורים בצינצנת דבש: "מי ש-

שר האוצר פנחס ספיר הופיע ביום השישי ה-אחרון בפני לישכת עורכי-הדין בתל-אביב. בתום נאומו, הודה לו יושב-ראש הלישכה יצחק טוניק, תוך ציון ש-ספיר הצליח, לצאת בשלום מ-גוב האריות." הגיב על כך אחד מעורכי-הדין בקריאת ביניים, שהתייחסה להתקפתו של ספיר על שר הטירחה של פרקלי-טים מסויימים: "אבל האריות לא יצאו בשלום!"

על אי התמצאותו של ה-רמטכ"ל, רביאלוף דוד ("דדו") אלעזר, בחוקי התנועה, יכ-לה ללמוד השבוע אורחית פשו-טה מפיו של האיש עצמו. היה זה כאשר הבחינה נערה, ביום השישי האחרון, במכוניתו של הרמטכ"ל שחנתה על המדרכה ליד מסעדת אקרופוליס ברחוב

האלוף גנדי

אלוף פיקוד המרכז, האלוף רחבעם ("גנדי") זאבי, זוכה לחיבוד עז ולגשר-קה מפיה של לאה רבין, אשת שגריר ישראל בווינגטון, במסיבת הכלולות של בתה, שם היה גנדי מהבודדים שהופיע במדים.

מיכל נוי

הזמרת הישראלית שכיכבה בגירסה הישראלית של המחזמר "שיר", הופיעה במיפגש מיוחד שנערך ב-סנטרל פארק בניו-יורק, ושיער בינלאומי, בו השתתפו והופיעו נציגים מ-22 המדינות, בהן הוצג עד כה המחזמר. מיכל הופיעה בפני קהל האלפים, שנקבץ לחזות במופע, כשהיא מלווה בחברי הצוות המקורי של ההצגה, כפי שהוצגה בברודווי. אחרי המופע נפגשה מיכל, המופיעה עתה בסיבוב בארצות-הברית של, איש חסיד היה, עם מחברי ההצגה.

יצחק שדה בתל-אביב. החוש האזרחי של הנערה התעורר והיא נכנסה למסעדה, ביקשה לדבר עם דדו. נהגו, שעמד ב-פתח המסעדה אסר עליה את הגישה למקדו בטענה שהוא שקוע בשיחה חשובה ביותר עם שגריר ישראל בארצות-הברית, יצחק רבין. הנערה החליטה לחכות. כשיצאו שני האישים מהמסעדה היא פנתה לרמטכ"ל: "אדוני הרמטכ"ל... דדו האיר לה פנים: "כן, בתי..." האם אתה חושב שזה בסדר שהמכונית שלך חונה על ה-מדרכה?" שאלה אותו ישי-רות. לרגע נבוך הרמטכ"ל אך מיד השיב: "תראי, אני באמת לא יודע, זה אסור?" הנערה שמרה על ארשת רצינית כי יאות למעמד: "אני שמחה ל-הודיע לך בהודמנות זו שר-מדרכה נועדה לשימושם של הולכי הרגל בלבד." אם ככה, אז זה בסדר, את צודקת." הסי-כים עמה דדו. אבל מסתבר שלא קל להרגיע את החוש ה-אזרחי אחרי שכבר התעורר. האם העובדה שאתה אומר שאני צודקת תבטיח לי שב-עתיד תנהג בהתאם? המשכיה הנערה להקשות. "זה יהיה כי-סדר, אני מבטיח." אמר הרב-אלוף. אני אבוא בשבוע הבא לבדוק, הבטיחה לו הנערה כי-תשובה.